

El Sr. Narcís Balagué és fotògraf de professió— i al damunt duu la càmera i un bon sentit de l'humor. Mentre fa un retrat del seu poble deixa anar riallades, com si disparés el flaix.

Fa cinc anys que sóc alcalde, abans d'això, jo era el segon de la llista menys votada. Aquella legislatura va ser molt apàtica. No va ser una experiència profitosa. Però després, cap al final, un grup de gent es va animar a fer coses i em van convèncer perquè em tornés a presentar. No és vocació en el sentit polític, però sí que és vocació de servei.

L'alcalde explica que els del PSC estan fent una revolució a la muntanya. Fins ara era Convergència qui arrasava els consistoris. En el seu cas, la configuració del govern municipal és de set regidors socialistes enfront dels onze integrants. No nega que si s'hagués presentat per un altre partit també l'haguessin escollit. **Als pobles petits és molt difícil que es voti solament el partit.**

Describeu la gent de muntanya com a molt tranquil·la i pràctica. **Ens sentim una mica abandonats. Per altra banda, el sentiment de la terra és molt fort. Jo sóc republicà i federalista. Suposo que la meua gent optaria per tenir el grau màxim de llibertat per a Catalunya.**

Aquests últims vint anys han patit una forta davallada poblacional. Fa uns sis anys que estan estancats. La gent ja no marxa perquè a fora tampoc no tenen la feina segura. La piràmide d'edat ja té cos de guitarra, és a dir, la franja d'edat productiva és la més baixa. **A vegades, a muntanya, les coses arriben una mica tard. En aquests últims deu anys hi ha hagut canvis importants en les infraestructures, ara tenim serveis. Si aquests canvis haguessin arribat abans, potser s'hagués facilitat que la gent no marxés. Havia arribat a passar que a un poble li arribava llum quan ja no hi vivia ningú.** Només fa cinc anys que han inaugurat hospital.

El Sr. Balagué es fa un autoretrat. **Jo, com que sóc treballador, sóc optimista. És més, tot Catalunya ha de ser optimista respecte el futur del Pirineu. Ara és una zona atractiva perquè hi vivim, si estigués deshabitada no ho seria. La paraula reequilibri territorial és una falàcia. Els pressupostos que s'estan aprovant ara, on més retallen és a les nostres comarques.** Té el dubte de si les millores es van fer pensant en els habitants locals o pensant en el benestar dels passavolants barcelonins. No ho diu amb recança, sinó amb tristesa. Quan se li pregunta de què viu la gent de la Poble respon somrient, com sempre: **A la Poble vivim d'un xic de tot. Perquè realment no hi ha molt de res. Llastimosament, l'empresa més gran que hi ha és la**

Seguretat Social. La segona són els serveis, lligats al turisme i la poca agricultura i ramaderia que queda. Tenim Copirineu que és una empresa transformadora de llet i que dona uns quaranta llocs de treball. Hi ha petits tallers de manyà, de fusteria, petits grups de paletes, el comerç i les entitats financeres. Fecsa havia representat bonança econòmica i molts llocs de treball, però amb l'automatització de les centrals això s'ha acabat.

Els anys cinquanta la Poble havia estat un reclam. Hi havia sis hotels. A partir del tren, la Poble era la plataforma que projectava els viatgers cap al Pirineu. L'any cinquanta-quatre, es va inaugurar la primera Oficina de Turisme de la província de Lleida. **Tenim un projecte d'una àrea vacacional, a càrrec d'un consorci entre l'Ajuntament i Renfe. Renfe ha posat els terrenys. Es tracta d'una zona dividida en tres parts: serveis, amb un edifici de més de dos mil metres quadrats que és des d'on s'està muntant una empresa per posar-ho tot en marxa; una zona per construir un hotel i segones residències, amb una part d'habitatges per a la Poble i l'espai eminentment turístic que consta de cent vuit bungalows. També hi ha el polígon industrial, que permetrà que els petits tallers siguin més competitius. I falta potenciar el llac de Sant Antoni, que té catorze quilòmetres de llargada.** Un mar a la muntanya.

El Sr. Balagué diu que tothom l'aten bé. És un home que sap presentar-se als llocs. Tot i que parlar amb les altes instàncies li suposi trigar una colla de dies i un munt de trucades. **El conseller d'Indústria i Turisme va venir a veure els alcaldes d'aquesta àrea i quan ens va preguntar què podia fer per nosaltres, jo vaig contestar: "Atenguin les iniciatives que surtin d'aquí. Només demanem això."**

Tenen un arxiu fotogràfic municipal i una bona galeria de fills il·lustres: Cortina Mauri, ministre d'Afers Exteriors de Franco; el ministre Borrell; el conseller Ignasi Farreres; el general Soliva, que va arribar a ser general a Rússia i assessor de Castro; l'escultor Borrell i Nicolau; el mestre Forga, que va rebre l'Encomienda del rei Alfons X el Savi i una bona galeria de tradicions. **El maig fem l'aplec de Sant Miquel al Puig de Segur i el 17 de juny celebrem les Falles Pirinenques, que és una baixada des de Santa Magdalena amb torxes en honor de la Verge de Ribera. El primer cap de setmana de juliol rememorem l'antic ofici de raier celebrant la Diada dels Raiers juntament amb la Trobada de Música Tradicional al Pallars.**

El Sr. Balagué aporta la seva creativitat de fotògraf al consistori. La seva recreació gràfica de la vila és digna d'una foto d'estudi, i estudiada, val a dir.

Narcís Balagué Bosch - La Pobla de Segur - 2.997 hab. (el Pallars Jussà)